

Ἑλληνικὸν Κουϊντέττο

Οἱ κ. κ. Χωραφᾶς, Καζάζης, Γαϊδεμβέργερ, Καλομοίρης καὶ Οἰκονομίδης.

Εὐτυχὴς σκέψις ἤγαγε πέντε ἐκ τῶν κρατίστων μουσικῶν μας εἰς τὸν καταρτισμὸν τοῦ πρώτου ἐν Ἑλλάδι συστηματικοῦ Κουϊντέττου. Οἱ καλλιτέχναι οὗτοι εἶνε οἱ κ. κ. Μ. Καλομοίρης (κλειδοκύμβαλον), Γ. Χωραφᾶς (α' βιολίον), Μ. Καζάζης (β' βιολίον), Φ. Οἰκονομίδης (βιόλα), καὶ Ρ. Γαϊδεμβέργερ (βιολοντσέλλον). Τὸ Κουϊντέττο θὰ δώσῃ τέσσαρας συναυλίας κατὰ τὸν χειμῶνα. Ἡ πρώτη περιέλαβε ἐν Κουϊντέττον τοῦ Goldmark καὶ ἕτερον τοῦ Dvorak. Ἡ δευτέρα συναυλία θὰ ἀποτελεσθῇ ἀπὸ ἔργα τοῦ Sinding καὶ τοῦ Brahms, διὰ πρώτην φορὰν ἐκτελεσθησόμενα εἰς Ἀθήνας.

Ἡ ἐκτέλεσις ἐνὸς κουϊντέττου εἶνε δυσκολωτάτη, καὶ ἀπαιτεῖται μεγάλη δεξιότης ἵνα προσαρμωθοῦν εἰς ἀρμονικὴν ἐνότητα τὰ πέντε ὄργανα. Καὶ ὑπερεπήδησαν εὐτυχῶς οἱ ἐκτελεσταὶ πᾶσαν δυσκολίαν κατόπιν πολυμήνου μελέτης. Τὸ κουϊντέττο τοῦ Goldmark εἰς σὶ μετίζον, γοητευτικόν. Ἰδίως τὸ adagio, τὸ ὠραιότερον καὶ λυρικώτερον μέρος ὁλοκλήρου τοῦ προγράμματος, ἐπαίχθη πολὺ καλὰ. Ὁ Goldmark, Οὐγγρος, εἶνε ἀπὸ τοὺς ὀλίγους ἐπιζῶντας μεγάλους συνθέτας τοὺς συνεχίζοντας μὲ νεωτέραν μορφήν τὴν παλαιὰν κλασικὴν παράδοσιν, ἴσως δὲ μετὰ τὸν Brahms ὁ μεγαλειότερος. Τὸ ἐκτελεσθὲν κουϊντέττο εἶνε ἀπὸ τὰς ὠραιότερας συνθέσεις, ἐξ ὧν ἐγράψεν ὁ Goldmark διὰ μουσικὴν δωματίου. Τὸ πρῶτον μέρος μὲ τὴν Μοζάρτειον ἀπλὴν ἀρχὴν του ἐνδυναμιούται εἰς τεχνικωτάτην ἐπεξεργασίαν χωρὶς νὰ ὑπερβῇ τὰ ὅρια τῆς κλασικῆς τέχνης. Εἰς τὸ Finale ἐντύπωσιν ἰδιαιτέρως ἐμποιεῖ ἡ τεχνικωτάτη φυγὴ (fuga).

Ποία ἀντίθεσις τοῦ Goldmark πρὸς τὸν Dvorak. Ὁ Dvorak θεωρεῖται ὡς ὁ ἀρχηγὸς τῆς Τσεχικῆς ἐθνικῆς μουσικῆς σχολῆς, ἐμπνευσθεὶς ἐκ τῶν λαϊκῶν τραγουδιῶν τῆς Βοημικῆς παραδόσεως. Εἰς τὸ ἐκτελεσθὲν κουϊντέττο ἐπέτινχε νὰ δώσῃ, εἰς Γερμανικὴν μορφήν, σύνθεσιν καθαρῶς Βοημικὴν. Εἶνε μουσικὴ πάθους καὶ ἀγάπης, ἣν ψάλλον ραψωδοὶ διὰ νὰ χορεύουν αἱ

παρθένοι τοῦ χωρίου. Εἰς τὸ δεύτερον μέρος παίζουν τὴν Dumka, τὸ παράπονον τῆς σλαβικῆς ψυχῆς καὶ ἔπειτα τὴν Furient—τὸν γοργὸν Βοημικὸν χορὸν μὲ τοὺς ποικιλοτρόπους ρυθμούς, μὲ τὰς ἀπροσδοκίτους μεταπτώσεις—Τὸ finale εἶνε εἰς θριαμβευτικὸς ὕμνος τῆς πατρίδος τοῦ συνθέτου.

Οἱ ἐκτελεσταὶ ἔδειξαν ὅλην τὴν φιλοτιμίαν καὶ τὴν ἱκανότητα ὅπως ἀποδώσουν ὅσον τὸ δυνατόν πληρέστερον τὰς μεγάλας ἐμπνεύσεις. Ἐπαιξαν μὲ πολλὴν ζωὴν, αἰσθημα καὶ ἀρμονίαν.

Κατὰ τὴν συναυλίαν ἐπάλισαν καὶ δύο ἄσματα τοῦ Goldmark καὶ τοῦ Dvorak, ἐκ τῶν καλλιτέρων τῶν εἰρημένων συνθετῶν, ἵνα δευχθῇ καὶ ἀπὸ ἄλλης ἀπόψεως τὸ ἔργον των. Τὰ ἄσματα αὐτὰ ἔφαλλαν αἱ διακεκριμέναι μονωδοὶ κ. Εἰρήνη Σκέπερ καὶ δις Σμ. Γεννάδη. Ἀμφότεραι ἐτραγούδησαν πολὺ εὐμορφα. Τὰ ἄσματα αὐτὰ διὰ πρώτην φορὰν ἐπάλισαν ἐν Ἀθήναις καὶ ἤρσαν πολὺ.

Οἱ ἰδρυταὶ τοῦ Κουϊντέττου ἀξίζουσιν θερμὰ συγχαρητήρια καὶ διὰ τὴν ἰδέαν τῆς συγκροτήσεως τοιούτων συναυλιῶν καὶ διὰ τὴν ἐπιτυχὴ ἐκτέλεσιν. Ἡ πρώτη ἐμφάνισις των ἦτο θριαμβευτικὴ.

★

Κατηρίσθη Ἐπιτροπὴ πρὸς ἀνέγερσιν μνημεῖον εἰς τὸν Γάλλον ποιητὴν Στέφανον Μαλαρμέ.

—Εἰς τὸ Παρισιῶν μουσεῖον τοῦ Λουξεμβούργου ἀνηρτήθη ἡ προσωπογραφία τοῦ Γαμβέττα, πίναξ τοῦ ζωγράφου Alf. Legros, κληροδοτηθεὶς εἰς τὸ Γαλλικὸν κράτος παρὰ τοῦ σίρ Καρόλου Αἰλκε.

—Ὁ Ροντὲν ἤρχισε μίαν προτομὴν τοῦ Γεωργίου Κλεμάνσώ, τοῦ τέως πρωθυπουργοῦ ἐν Γαλλίᾳ.

—Ἐν Λιέγη ἤνοιξεν καλλιτεχνικὴ ἑκθεσις ὑπὸ τοῦ Καλλιτ. Συλλόγου L'oeuvre, ἧς μετέχουν καὶ Γάλλοι καλλιτέχναι.

★